

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/225/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5912201476
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2012:5912201476.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Urbanovej a členov senátu JUDr. Yvety Dzugasovej a JUDr. Františka Potockého v právnej veci navrhovateľky: B. M., rod. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. XXXX/XX, XXX XX P., zastúpenej JUDr. Milanom Hodanom, advokátom, so sídlom A. K. XX, XXX XX P., proti odporcovi: VOLKSBANK Slovensko, a.s., so sídlom Vysoká 9, 810 00 Bratislava, IČO: 17 321 123, zastúpeného: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Zámocká 22, 811 01 Bratislava, IČO: 36 853 186, v konaní o vylúčení veci z exekúcie, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 5C 23/2012-20 zo dňa 23.03.2012, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Ružomberok č.k. 5C 23/2012-20 zo dňa 23.03.2012 vo výroku, ktorým súd vylúčil z exekúcie vedenej pred súdnym exekútorom JUDr. Martinom Hermanovským, Exekútorský úrad K., M. XX, XXX XX K., pod sp. zn. EX 928/11 nehnuteľnosť, a to byt č. 8 nachádzajúci sa na 4. poschodí vo vchode č. 17 bytového domu súpisné číslo XXXX, postavený na pozemku parc. KN-C č. 14072, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria o výmere 1.080 m² v katastrálnom území P. v spoluvlastníckom podiele 1/1-ina k celku, vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu vo veľkosti spoluvlastníckeho podielu 604/54702-ín k celku, ktorý je zapísaný v katastri nehnuteľností vedenom Katastrálnym úradom v Žiline, Správou katastra Ružomberok na LV č. XXXXX pre katastrálne územie P. potvrdzuje.

Rozsudok Okresného súdu Ružomberok č.k. 5C 23/2012-20 zo dňa 23.03.2012 vo výroku o trovách konania mení tak, že navrhovateľke náhradu trov prvostupňového konania nepriznáva.

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd vylúčil z exekúcie vedenej pred súdnym exekútorom JUDr. Martinom Hermanovským, Exekútorský úrad K., M. XX, XXX XX K. pod sp. zn. EX 928/11 nehnuteľnosť, a to byt č. 8 nachádzajúci sa na 4. poschodí vo vchode č. 17 bytového domu súpisné číslo XXXX, postavený na pozemku parc. KN-C č. 14072, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria o výmere 1.080 m² v katastrálnom území P. v spoluvlastníckom podiele 1/1-ina k celku, vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu vo veľkosti spoluvlastníckeho podielu 604/54702-ín k celku, ktorý je zapísaný v katastri nehnuteľností vedenom Katastrálnym úradom v Žiline, Správou katastra Ružomberok na LV č. XXXXX pre katastrálne územie P.. Súčasne priznal navrhovateľke náhradu trov konania vo výške 79,58 eur, ktoré je odporca povinný zaplatiť navrhovateľke do troch dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku.

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že návrhom podaným na Okresnom súde Ružomberok dňa 21.02.2012 navrhovateľka žiadala, aby súd vylúčil z exekúcie vedenej pred súdnym exekútorom JUDr. Martinom Hermanovským, Exekútorský úrad K., č. EX 928/11, nehnuteľnosť, a to byt č. 8 nachádzajúci sa na 4. poschodí vo vchode č. 17 obytného domu súpisné číslo XXXX na ulici L. v obci P., ktorý je postavený na pozemku parc. č. CKN 14072 kat. úz. P. a spoluvlastnícky podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu vo veľkosti 604/54702-ín, ktorý odôvodňovala tým, že súdny exekútor JUDr. Martin Hermanovský na základe poverenia na vykonanie exekúcie č. 5508014415, vydaného Okresným súdom Ružomberok, vedie exekúciu pod č. EX 928/11 v prospech oprávneného - VOLKSBANK Slovensko, a.s. proti povinnému - M. R. a M. R., o vymoženie 17.026,73 eur s príslušenstvom. Exekúcia sa vzťahuje na predmetnú nehnuteľnosť. Dňa 14.10.2011 navrhovateľka podala na Okresnom súde Ružomberok návrh na nariadenie predbežného opatrenia a na určenie vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti zapísanej na liste vlastníctva (ďalej aj LV) č. XXXXX kat. úz. P., pričom konanie bolo vedené na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 9C 126/2011. Rozsudkom v tomto konaní zo dňa 08.02.2012 Okresný súd Ružomberok rozhodol, že vlastníčkou predmetnej nehnuteľnosti je navrhovateľka. Na pojednávaní navrhovateľka prostredníctvom právneho zástupcu zotrvala na písomne podanom návrhu a dôvodoch v ňom uvedených. Uviedla, že rozsudkom Okresného súdu Ružomberok č.k. 9C 126/2011-96 zo dňa 08.02.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.03.2012, bolo určené, že je výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti, a to trojizbového bytu č. 8 nachádzajúceho sa na 4. poschodí vo vchode č. 17 bytového domu súpisné číslo 2113 na pozemku parc. č. KN-C 14072, ako aj spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu vo veľkosti 604/54702-ín k celku, zapísanom na LV č. XXXXX pre kat. úz. P.. Odporca prostredníctvom právneho zástupcu s návrhom navrhovateľky nesúhlasil, aj napriek právoplatne rozhodnutej veci vedenej na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 9C 126/2011. Poukazoval na okolnosti odstúpenia navrhovateľky od zmluvy uzavretej s M. R., ktoré sa uskutočnilo až po šiestich rokoch. Odporca nebol účastníkom konania, napriek tomu, že jeho práva boli rozhodnutím súdu v predmetnej veci dotknuté. Právo na odstúpenie od kúpnej zmluvy sa premičuje v troch rokoch s tým, že pán M. R. premičanie tohto práva nenamietal. Exekučné záložné právo oprávneného bolo zriadené v dobrej viere s tým, že povinný nehnuteľnosť vlastní. Odporca tiež poukázal na zjavne účelový a koordinovaný postup navrhovateľky a kupujúceho, pričom Občiansky zákonník chráni dobromyseľnosť toho, komu bol právny úkon určený. Zo strany navrhovateľky ide o výkon práva, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi, a teda nepožíva právnu ochranu. V rámci vykonaného dokazovania mal okresný súd preukázané, že na základe návrhu oprávneného VOLKSBANK Slovensko a.s. sa dňa 23.03.2011 začalo pred súdnym exekútorom JUDr. Martinom Hermanovským, Exekútorský úrad Bratislava I., exekučné konanie proti povinným - M. R. a M. R. na vymoženie pohľadávky oprávneného priznanej voči povinným vykonateľným rozhodcovským rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu Slovenskej bankovej asociácie so sídlom v Bratislave zo dňa 31.12.2010 pod sp. zn. II/2010-25868 vo výške 17.026,73 eur s príslušenstvom. Vykonaním vyššie uvedenej exekúcie poveril Okresný súd Ružomberok dňa 08.04.2011 pod č. 5508*014415 súdneho exekútora JUDr. Martina Hermanovského, Exekútorský úrad, M. XX, K.. Dňa 09.05.2011 vydal poverený súdny exekútor upovedomenie o začatí exekúcie a dňa 24.05.2011 upovedomenie o začatí exekúcie predajom nehnuteľností vo výlučnom vlastníctve povinného M. R., ktoré sú zapísané na LV č. XXXXX kat. úz. P., a to byt č. 8 vo vchode č. 17 na 4. poschodí obytného domu súpisné číslo XXXX postaveného na parc. č. 14072, spolu s podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu vo veľkosti 604/54702-ín. V konaní vedenom na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 9C 126/2011 na návrh navrhovateľky proti odporcovi - M. R. o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti bolo rozsudkom Okresného súdu Ružomberok č.k. 9C 126/2011-96 zo dňa 08.02.2012, právoplatným dňa 14.03.2012, určené, že výlučnou vlastníčkou sporných nehnuteľností, špecifikovaných vo výrokovej časti tohto rozsudku, je navrhovateľka. Okresný súd konštatoval, že ust. § 55 ods. 1 Exekučného poriadku vyjadruje jednu zo základných zásad exekučného konania, a to zásadu, podľa ktorej oprávnený má byť uspokojovaný výlučne z majetku povinného. Nemožno vylúčiť, že úkony exekútora postihnú aj veci, ktoré nepatria povinnému, ale svedčí im právo tretích osôb, voči ktorým je exekúcia neprípustná. V takom prípade sa tretia osoba, t.j. osoba rozdielna od oprávneného a povinného, môže brániť len vylučovacou (excindančnou) žalobou a tým zabrániť porušovaniu práv k veci, ktorá je postihnutá exekúciou, a to v zákone uvedeným spôsobom. V prejednávanej veci sa navrhovateľka domáha vylúčenia predmetnej nehnuteľnosti z exekúcie, ktorá je v jej výlučnom vlastníctve. Navrhovateľka sa v konaní vedenom na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 9C 126/2011 domáhala určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, a to k trojizbovému bytu č. 8 nachádzajúceho sa na 4. poschodí vo vchode č. 17 bytového domu súpisné číslo XXXX, spolu so spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach predmetného

bytového domu o veľkosti 604/54702-in k celku, ktorý je zapísaný Správou katastra Ružomberok na LV č. XXXXX pre okres, obec a kat. úz. P., a to titulom odstúpenia od kúpnej zmluvy, ktorú uzatvorila ako predávajúca s M. R. ako kupujúcim dňa 13.06.2005, ktorej vklad bol Správou katastra Ružomberok povolený pod č. V 1486/05 dňa 08.09.2005. Kúpnu cenu za prevádzaný byt sa kupujúci M. R. v zmysle čl. II. ods. 2 kúpnej zmluvy zaplatiť navrhovateľke do 60-tich dní od povolenia vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, keď M. R. doposiaľ kúpnu cenu za predmetný byt navrhovateľke ani sčasti neuhradil, z tohto dôvodu v zmysle čl. II. ods. 3 kúpnej zmluvy navrhovateľka z dôvodu nezaplatenia kúpnej ceny jednostranne odstúpila od uzavretej kúpnej zmluvy, a to listom zo dňa 07.10.2011. Tým došlo k zrušeniu Kúpnej zmluvy zo dňa 13.06.2005 uzavretej medzi predávajúcou - navrhovateľkou a kupujúcim - M. R., predmetom ktorej bola sporná nehnuteľnosť od počiatku a vlastníčkou predmetnej nehnuteľnosti sa stala navrhovateľka. Z tohto dôvodu rozsudkom Okresného súdu Ružomberok č.k. 9C 126/2011-96 zo dňa 08.02.2012, právoplatným dňa 14.03.2012 bolo určené, že výlučnou vlastníčkou predmetnej nehnuteľnosti je navrhovateľka. Keďže predmetná nehnuteľnosť je postihnutá exekúciou, pričom vedenie exekúcie na túto nehnuteľnosť nie je možné, vzhľadom k tomu, že povinný M. R. nie je vlastníkom týchto nehnuteľností a výlučnou vlastníčkou tejto nehnuteľnosti je práve navrhovateľka, súd prvého stupňa jej návrhu v celom rozsahu vyhovel a predmetnú nehnuteľnosť vylúčil z exekúcie vedenej pred súdnym exekútorom JUDr. Martinom Hermanovským, Exekútorový úrad K., v exekučnom konaní EX 928/11. Pre rozhodnutie o vylúčení veci z exekúcie, ku ktorej je tvrdené právo nepripúšťajúce exekúciu, je rozhodujúci stav v dobe vyhlásenia rozsudku, a nie stav, ktorý tu bol v dobe nariadenia exekúcie. S poukazom na vyššie uvedené prvostupňový súd potom nevyhovel návrhu právneho zástupcu odporcu na doplnenie dokazovania výsluchom svedka M. R., keď v čase svojho rozhodovania o návrhu navrhovateľky na vylúčenie veci z exekúcie vychádzal z právoplatného rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 9C 126/2011-96 zo dňa 08.02.2012, ktorým bolo určené, že výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti je práve navrhovateľka.

Rozhodnutie o trovách konania okresný súd odôvodnil ust. § 150 ods. 1 O.s.p. s tým, že z dôvodov hodných osobitného zreteľa navrhovateľke, ktorá mala vo veci plný úspech, priznal čiastočnú náhradu trov konania, a to vo výške 79,58 eur, titulom trov právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby v hodnote 58,69 eur + 7,63 eur režijný paušál + DPH, pričom dôvody hodné osobitného zreteľa videl v povahe prejednávanej veci, keď odporca nemohol ovplyvniť podanie návrhu na začatie konania, v čase začatia exekučného konania bol vlastníkom nehnuteľnosti M. R., t.j. povinný v exekučnom konaní a až následne došlo k zmene vlastníckeho práva k nehnuteľnosti.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporca, v písomnom podaní svojho splnomocneného zástupcu zo dňa 10. mája 2012, ktorý sa domáhal zmeny napadnutého rozsudku, a to tak, že odvolací súd návrh navrhovateľky podľa § 220 O.s.p. zamietne a zároveň uloží navrhovateľke povinnosť nahradiť odporcovi trovy prvostupňového konania vo výške 454,00 eur a trovy odvolacieho konania vo výške 79,59 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Uviedol, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f) O.s.p.) a súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 205 ods. 2 písm. c) O.s.p.). Konštatoval, že navrhovateľka dňa 14.10.2011 podala návrh na Okresný súd Ružomberok o určenie vlastníckeho práva k spornej nehnuteľnosti a súd rozsudkom zo dňa 8.2.2012 č.k. 9C/126/2011-96 rozhodol, že jej vlastníčkou je navrhovateľka. Odporca, rovnako ako iní exekuční záložní veritelia, nebol účastníkom tohto konania, napriek tomu, že mal zjavný právny záujem na jeho výsledku (§ 93 ods. 1 O.s.p.). Rozhodnutie o určení vlastníckeho práva k nehnuteľnosti nadobudlo právoplatnosť 14.3.2012. Následne navrhovateľka podala návrh na vylúčenie spornej nehnuteľnosti z exekúcie. Prvostupňový súd pri rozhodovaní v prejednávanej veci opomenul otázku ochrany dobrej viery odporcu a zjednodušene poukázal na právoplatný rozsudok v konaní o určení vlastníckeho práva, ktorého odporca nebol ani účastníkom a bez vlastného zavinenia v ňom nemohol uplatniť zásadné námietky (napr. premlčanie práva navrhovateľky na odstúpenie od kúpnej zmluvy). Exekučný súd sa ani okrajovo nezaoberal konkurenciou dvoch najvýznamnejších právnych princípov - ochrany dobrej viery odporcu a ochrany vlastníckeho práva navrhovateľky. Nakoľko princíp ochrany dobrej viery pôsobí proti princípu ochrany vlastníckeho práva pôvodného vlastníka, je nevyhnutné nájsť medzi nimi rovnováhu tak, aby zostalo zachované maximum z oboch a ak to nie je možné tak, aby bol výsledok zlučiteľný so všeobecnou predstavou spravodlivosti (nález Ústavného súdu ČR zo dňa 11.5.2011, sp. zn. II. ÚS 165/2011). Odporca legitímne uplatnil svoje právo domáhať sa núteného výkonu peňažnej pohľadávky,

pričom vlastníctvo nehnuteľnosti povinného M. R. preukázateľne potvrdzovali údaje z verejnej listiny a štátom vedenej evidencie (kataster nehnuteľností). Odvolateľ s poukazom na ust. § 55 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) konštatoval, že povinnosťou všeobecného súdu je zohľadniť všetky relevantné individuálne okolnosti súdnej veci a prihliadnuť na ne cez prizmu dobrých mravov (I. ÚS 26/2010). Navrhovateľka odstúpila od kúpnej zmluvy k bytu až po šiestich rokoch, kedy bolo toto právo premlčané (§ 101 Občianskeho zákonníka) a nehnuteľnosť zaťažovalo niekoľko exekučných záložných práv. M. R. ako odporca námietku premlčania nevzniesol. Konanie o určení vlastníckeho práva trvalo necelé štyri mesiace a odporca nemal objektívnu možnosť dozvedieť sa o jeho začatí. Navyše, navrhovateľka ani M. R. ako jediní účastníci konania pravdepodobne zámerne nepodali na príslušnej správe katastra nehnuteľností návrh na zápis poznámky o začatí súdneho konania, v ktorom sa uplatňujú vecné práva k nehnuteľnostiam v zmysle § 44a O.s.p.. Uvedenému nasvedčuje aj skutočnosť, že M. R. sa proti rozsudku o určení vlastníckeho práva neodvolal. Dobrá viera predstavuje všeobecne platný korektív pre občianskoprávne vzťahy, odporcovi preto musí byť v materiálnom právnom štáte poskytnutá ochrana jeho práva. Rešpektujúc princíp ochrany nadobudnutých práv nemôžu tretie osoby konajúce v dobrej viere a spoliehajúce sa na platné právo stratiť nadobudnuté práva. Inak by bol totiž porušený princíp právnej istoty, čo zjavne nezodpovedá chápaniu materiálneho právneho štátu (rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 18.12.2007 sp. zn. 4Cdo/274/2006, Zbierka rozhodnutí a stanovísk súdov SR č. 2/2009, str. 33). Odporca vynaložil náležitú starostlivosť pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie a návrhu na zriadenie exekučného záložného práva, preto je potrebné uprednostniť princíp ochrany dobrej viery pred ochranou vlastníckeho práva. Uvedený záver podporuje aj zásada materiálnej publicity katastra nehnuteľností a princíp právnej istoty. Odporca nenesie zodpovednosť za nezaplatenie kúpnej ceny alebo odstúpenie od kúpnej zmluvy a jeho práva nemôžu byť dotknuté konaním navrhovateľky alebo nečinnosťou M. R.. Odvolateľ namietal, že prvostupňový súd pri rozhodovaní o vylúčení veci z exekúcie nevyhovel jeho návrhu na doplnenie dokazovania výsluchom svedka M. R., ale stručne poukázal na právoplatné rozhodnutie v konaní o určení vlastníckeho práva napriek skutočnosti, že odporca nemal možnosť zúčastniť sa tohto konania a efektívne brániť svoje práva. Exekučný súd nezohľadnil námietku odporcu o premlčaní práva na odstúpenie od kúpnej zmluvy, zjavnú časovú a skutkovú koordinovanosť postupu navrhovateľky a M. R., dokonca odmietol sa bližšie uvedenými skutočnosťami zaoberať s odôvodnením, že rozsudkom o určení vlastníckeho práva bolo právoplatne rozhodnuté, že vlastníčkou spornej nehnuteľnosti je navrhovateľka. Takýto prístup považuje odvolateľ za prísne formalistický a odporujúci základnému právu na súdnu ochranu a právu na spravodlivé súdne konanie. Takéto konanie je aj v rozpore s ust. § 1 O.s.p.. Zároveň odvolateľ namietal aj správnosť rozhodnutia okresného súdu vo výroku o trovách konania, keď podľa jeho názoru, vzhľadom ku konkrétnym okolnostiam prejednávanej veci, bol daný dôvod na aplikáciu ust. § 143 O.s.p.. Uvedené zákonné ustanovenie je špeciálnou právnou normou upravujúcou náhradu trov konania a predstavuje výnimku zo zásady zodpovednosti za výsledok sporu. Jeho účelom nie je eventuálnosť sudcovskej úvahy, ktorá pripúšťa možnosť nepriznania náhrady trov konania (úplne alebo sčasti) ako v zmysle § 150 O.s.p., práve naopak, ide o zákonnú výnimku z pravidla, uplatniteľnú bezvýnimočne v prípade splnenia zákonom predpokladaných podmienok. Odporca riadne uplatnil svoje legitímne právo domáhať sa núteného výkonu peňažnej pohľadávky. Vlastníctvo bytu povinného M. R. potvrdzovali údaje z katastra nehnuteľností. Odporca tak objektívne nemohol predpokladať odstúpenie navrhovateľky od kúpnej zmluvy exekvovanej nehnuteľnosti po viac ako šiestich rokoch a svojou činnosťou začatie konania o vylúčenie veci nezapríčinil. S prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti má rozhodnutie exekučného súdu o povinnosti nahradiť trovy konania navrhovateľke extrémne nespravodlivé dôsledky vo vzťahu k odporcovi.

Navrhovateľka vo vyjadrení k odvolaniu, v písomnom podaní svojho právneho zástupcu zo dňa 22.5.2012, žiadala napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť.

Konštatovala, že nie je pravdivé tvrdenie odporcu o tom, že navrhovateľka nepostupovala v súlade s ust. § 44a O.s.p., práve naopak navrhovateľka správe katastra doručila návrh na začatie súdneho konania, v ktorom sa uplatňujú vecné práva k predmetnej veci. Zároveň dňa 23.02.2012 bolo súdnemu exekútorovi JUDr. Martinovi Hermanovskému, ktorý viedol exekúciu pod č. EX 928/2011, v prospech odporcu ako oprávneného, odoslané oznámenie o podaní návrhu na vylúčenie veci z exekúcie. Odporcove tvrdenia o skutkovej koordinovanosti postupu navrhovateľky a M. R. sa absolútne nezakladajú na pravde a odporca na podloženie takýchto tvrdení neuviedol jediný relevantný dôkaz. Navrhovateľka nie je s M. R. v žiadnom styku, nakoľko po tom, ako nadobudol vlastníctvo k predmetnej nehnuteľnosti, prerušil s

navrhovateľkou kontakt a zobral si viacero pôžičiek (na predmetnom LV je 14 exekučných zápisov, kde ako povinný figuruje M. R.), aj keď si bol vedomý, že kúpnu cenu navrhovateľke, ani napriek príslubom, nevyplatil. Uvedené potvrdzuje aj tá skutočnosť, že aj napriek spomínaným okolnostiam, navrhol M. R. bez vedomia navrhovateľky zriadenie exekučného záložného práva práve na predmetnú nehnuteľnosť. Keďže M. R. na výzvy navrhovateľky na zaplatenie kúpnej ceny, ako ani na odstúpenie od zmluvy (pričom toto právo pre navrhovateľku vyplývalo priamo z čl. II. ods. 3 kúpnej zmluvy), nereagoval, navrhovateľka nemala inú možnosť, ako vymáhať svoj nárok súdnou cestou, podaním žaloby o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti. Uvedenými skutočnosťami sa pri svojom rozhodovaní zaoberal podrobne aj okresný súd, a preto tvrdenie odporcu, že postup súdu bol formalistický a odporujúci základnému právu na súdnu ochranu a právu na spravodlivé súdne konanie, nie je v tomto prípade namieste. Pokiaľ odporca namieta premlčanie, tak na námietku premlčania súd prihliadne len vtedy, ak sa dlžník premlčania zjavne dovoľá. K premlčaniu práva podľa § 100 ods. 1 OZ nemožno prihliadnuť bez návrhu dlžníka. Súd nie je oprávnený z úradnej povinnosti skúmať, či je uplatnené právo premlčané, ak túto námietku dlžník nevzniesol (Zo súdnej praxe 36/98, Zbierka stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR, Rozhodnutie č. 9/01). To, že bol v ďalšom konaní M. R. nečinný a nevzniesol námietku premlčania, a ani sa proti predmetnému rozsudku neodvolal, nenasvedčuje koordinovanosti postupu s navrhovateľkou tvrdenej odporcom, ale naopak tomu, že si bol vedomý, že navrhovateľka v predmetnom konaní uplatňuje oprávnený nárok. A preto, ak odporca v danej veci poukazuje na dobré mravy, podľa názoru navrhovateľky, práve konanie M. R. bolo, okrem iného, aj v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko navrhovateľku, inak matku piatich detí, dostal svojím konaním do situácie, že zostala bez bytu aj bez peňazí. Odporca podal odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok, ktorého predmetom je vylúčenie veci z exekúcie (sp. zn. 5C/23/2012), avšak svoj opravný prostriedok odôvodňuje skutočnosťami vzťahujúcimi sa na konanie vedené na tomto súde pod sp. zn. 9C/126/2011, predmetom ktorého bolo určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti a ktoré bolo právoplatne ukončené. Uvádzané skutočnosti nie sú predmetom dokazovania v konaní o vylúčení veci z exekúcie, čo vo vzťahu k návrhom odporcu správne konštatoval aj okresný súd. Keďže v zmysle ust. § 169 Exekučného poriadku pre pohľadávky, pre ktoré bolo zriadené exekučné záložné právo, možno vykonať exekúciu predajom nehnuteľností priamo aj proti neskoršiemu nadobúdateľovi nehnuteľností, odporcovi by ako oprávnenému v exekučnom konaní samotná zmena vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti nebránila vykonať exekúciu predajom nehnuteľností priamo proti neskoršiemu nadobúdateľovi, ktorým je navrhovateľka, čím by došlo k zásahu do jej vlastníckeho práva. Navrhovateľka, ktorej sa obnovilo vlastnícke právo k nehnuteľnosti v medziobdobí postihnutom exekúciou, sa tak dôvodne bránila postupom v súlade s ust. § 55 ods. 1 Exekučného poriadku, t.j. žalobou proti oprávnenému v exekučnom konaní na vylúčenie nehnuteľnosti z exekúcie. Pre rozhodnutie o vylúčení veci z exekúcie, ku ktorej je tvrdené právo neprípúšťajúce exekúciu, je rozhodujúci stav v dobe vyhlásenia rozsudku a nie stav, ktorý tu bol v dobe nariadenia exekúcie (KURKA, DRÁPAL: Výkon rozhodnutí v súdnom řízení, Linde Praha, a.s., 2004, str. 522).

Krajský súd, ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1 O.s.p. preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 za použitia ust. § 156 ods. 3 O.s.p.) vo veci samej ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil a vo výroku o trovách konania podľa § 220 O.s.p. zmenil, pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219 O.s.p.), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1 O.s.p.).

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam a návrh navrhovateľky o vylúčenie veci z exekúcie aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku napadnutého odvolaním vo veci samej zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O.s.p., odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

Súčasne odvolací súd preskúmal i námietky odporcu uvedené v opravnom prostriedku a po ich preskúmaní dospel k záveru, že tieto vo vzťahu k rozhodnutiu vo veci samej nie sú dôvodné.

Žaloba o vylúčenie veci z exekúcie (excindančná, či excisná žaloba) prichádza do úvahy v prípade, ak tretia osoba, t.j. osoba odlišná od subjektov exekučného konania (predovšetkým od účastníkov konania - oprávnený a povinný) tvrdí, že je nositeľom práva na vec, a toto právo nepripúšťa exekučné konanie na predmetnú vec. Toto tvrdenie musí tretia osoba (navrhovateľka v súdnej veci) preukázať v osobitnom sporovom konaní podľa tretej časti Občianskeho súdneho poriadku. Táto žaloba je, svojou povahou, žalobou určovacou. Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že navrhovateľka sa v súlade so zákonom domáhala na Okresnom súde Ružomberok vedenom pod sp. zn. 9C/126/2011 určenia vlastníckeho práva k spornej nehnuteľnosti. Na základe návrhu oprávneného VOLKSBANK Slovensko, a.s. sa totiž dňa 23.03.2011 začalo pred súdnym exekútorom JUDr. Martinom Hermanovským, Exekútorský úrad K. I., exekučné konanie proti povinným - M. R. a M. R. na vymoženie pohľadávky oprávneného priznanej voči povinným vykonateľným rozhodcovským rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu Slovenskej bankovej asociácie so sídlom v Bratislave zo dňa 31.12.2010 sp. zn. II/2010-25868 vo výške 17.026,73 eur s príslušenstvom. Vykonaním vyššie uvedenej exekúcie poveril Okresný súd Ružomberok dňa 08.04.2011 pod č. 5508*014415 vyššie uvedeného súdneho exekútora. Dňa 09.05.2011 vydal poverený súdny exekútor upovedomenie o začatí exekúcie a dňa 24.05.2011 upovedomenie o začatí exekúcie predajom nehnuteľností vo výlučnom vlastníctve povinného - M. R., konkrétne k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXXX kat. úz. P., a to byt č. 8 vo vchode č. 17 na 4. poschodí obytného domu súpisné číslo XXXX, postaveného na parc. č. 14072 spolu s podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu vo veľkosti 604/54702-ín. Ak M. R. dňa 13.06.2005 uzatvoril s navrhovateľkou kúpnu zmluvu, týkajúcu sa sporných nehnuteľností, za kúpnu cenu 570.000,- Sk, t.j. 18.920,53 eur, ktorú sa zaviazal zaplatiť navrhovateľke na účet označený v zmluve v lehote 60-tich dní od povolenia vkladu vlastníckeho práva k predmetnému bytu do katastra nehnuteľností, pričom vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností k tomuto bytu bol povolený dňa 08.09.2005 a odporca ako kupujúci z predmetnej kúpnej zmluvy tak neučinil, navrhovateľka ako predávajúca z predmetnej kúpnej zmluvy nemala inej cesty ako tej, ktorú využila, že v zmysle čl. II. ods. 3 predmetnej kúpnej zmluvy odstúpila od nej listom zo dňa 07.10.2011. Nakoľko M. R. odmietol s navrhovateľkou uzatvoriť dohodu o odstúpení zmluvy, domáhala sa určenia svojho vlastníckeho práva v uvedenom súdnom konaní. Navrhovateľka bola nútená určovací žalobu podať aj s poukazom na znenie ust. § 169 Exekučného poriadku, ktoré v prípade zriadeného exekučného záložného práva umožňuje vykonať exekúciu predajom nehnuteľnosti priamo aj proti neskoršiemu nadobúdateľovi nehnuteľnosti, a preto po právoplatnom skončení konania vedeného na Okresnom súde Ružomberok rozsudkom č.k. 9C 126/2011-96 zo dňa 08.02.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.03.2012, bola nútená podať žalobu v tejto veci o vylúčenie veci z exekúcie. Navrhovateľka teda realizovala svoje právo na ochranu vlastníctva vyplývajúcej z čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky. Rozhodne nie je možné konštatovať, že by postup navrhovateľky prejednávanej (i v predchádzajúcej súdnej veci sp. zn. 9C/126/2011) bol v rozpore s dobrými mravmi. Argumentácia odvolateľa o tom, že nebol účastníkom konania o určenie vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti, a to ani v pozícii vedľajšieho účastníka s argumentáciou, že právo navrhovateľky na odstúpenie od predmetnej kúpnej zmluvy je premĺčané, nie je namieste, pretože sa vzťahuje k právoplatne skončenému konaniu vedenému pôvodne na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 9C/126/2011. V tomto konaní bol prvostupňový súd povinný len zistiť, či navrhovateľka je vlastníčkou predmetnej nehnuteľnosti a pokiaľ je exekúcia konaná voči Miroslavom Chebenovi nariadená aj na predmet jej vlastníctva, bol povinný takémuto návrhu navrhovateľky v celom rozsahu vyhovieť, pretože pre rozsudok v prejednávanej veci je rozhodujúci stav v čase vyhlásenia rozsudku, a nie v čase začatia exekučného konania, tak ako to správne konštatoval okresný súd vo svojom rozhodnutí. V zmysle ust. § 70 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam, v znení neskorších predpisov sú údaje katastra, [medzi ktoré patria aj údaje o právach k nehnuteľnostiam, vrátane identifikačných údajov o vlastníkoch nehnuteľností § 7 písm. c)] hodnoverné a záväzné, ak sa nepreukáže opak. Citované zákonné ustanovenie vyjadruje právnu domnienku, ktorá pripúšťa dôkaz opaku. Súd ju má preto za preukázanú, pokiaľ v konaní nevyjde najavo opak (§ 133 O.s.p). Keďže v konaní vedenom na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 9C/126/2011 bolo právoplatne rozhodnuté o vlastníckom práve navrhovateľky k sporným nehnuteľnostiam, v súlade so zákonom došlo k zmene zápisu vlastníka na predmetnom liste vlastníctva. Práve preto, že k takejto situácii môže dôjsť, zákonodarca v Exekučnom poriadku umožnil podanie excindančnej žaloby dotknutej tretej osobe v zmysle jeho ust. § 55 ods. 1. Námitka odporcu o tom, že prvostupňový súd bol povinný pre zistenie skutkového stavu v prejednávanej veci vypočuť svedka M. R., nie je dôvodná. S ohľadom na právoplatne skončené konanie o určenie vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam (konanie

vedené na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 9C/126/2011) by pre konanie a rozhodnutie v prejednávanej veci bolo vykonanie takéhoto dôkazu nadbytočné.

S poukazom na ust. § 219 ods. 1 a 2 O.s.p., ktoré tvorili základ potvrdzujúceho rozhodnutia v prvom výroku v danej odvolacej veci, odvolací súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku okresného súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom súdneho spisu a s prihliadnutím na uvedené zákonné ustanovenia dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem, obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie napadnutého výroku vo veci samej rozsudku súdu prvého stupňa, ako je to vyjadrené vo výrokovej časti jeho rozhodnutia. Aj podľa názoru odvolacieho súdu je potrebné sporné nehnuteľnosti z exekúcie vedenej pred súdnym exekútorom JUDr. Martinom Hermanovským, Exekútorový úrad K., M. XX, XXX XX K. pod sp. zn. EX 928/11, keďže ich výlučnou vlastníčkou je navrhovateľka. Úvaha okresného súdu v prejednávanej veci nebola ľubovoľná, ale vychádzala z dostatočne zisteného skutkového stavu a zodpovedala skutočnostiam, ktoré boli v dokazovaní zistené, vyhodnotenia a závery okresného súdu neboli v rozpore s tým, čo bolo v konaní preukázané, a ani v rozpore s formálnou logikou. Navyiac, okresný súd výsledky hodnotenia dôkazov zahrnul aj do odôvodnenia napadnutého rozsudku a v súlade s § 157 ods. 2 O.s.p. dostatočne vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za rozhodné, preukázané a z ktorých dôkazov vychádzal, akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Odvolací súd poukazuje na to, že právna úprava neurčuje, ako má súd dôkaz vyhodnotiť, uvádza len, že súd hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy tak, aby bola súčasne dodržaná právna úprava, formálna logika a aby rozhodnutie, resp. jeho odôvodnenie, vychádzalo a opieralo sa o zistený skutkový stav, čo v danom prípade bolo splnené. Z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že navrhovateľka uniesla dôkazné bremeno v tomto súdnom konaní. Z vykonaného dokazovania pred okresným súdom jednoznačne vyplýva, že navrhovateľka preukázala, že je výlučnou vlastníčkou sporných nehnuteľností, a preto tieto nemôžu byť predmetom exekúcie vedenej v exekučnom konaní JUDr. Martina Hermanovského, exekútora, pod sp. zn. EX 928/11 proti povinnému M. R. a jeho manželke M. R.. Okresný súd v prejednávanej veci na základe vykonaného dokazovania zistil správne skutkový stav a následne vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade so zásadami uvedenými v ust. § 132 O.s.p. a vo veci samej aj správne rozhodol.

Na základe vyššie uvedených skutočností a dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu vo veci samej ako vecne správny p o t v r d i l .

Vo výroku o trovách prvostupňového konania, však odvolací súd napadnutý rozsudok v predmetnej časti zmenil, a to tak, že s poukazom na ust. § 150 ods. 1 O.s.p. nepriznal navrhovateľke, úspešnej v tomto konaní proti odporcovi, ich náhradu. Prihliadol pritom na skutočnosť, že v čase začatia exekúcie bola sporná nehnuteľnosť vedená na vyššie uvedenom liste vlastníctva na M. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. A. XXXX/X, XXX XX P. a až dňa 14.10.2011 navrhovateľka podala na Okresný súd Ružomberok návrh na určenie vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti, pričom rozsudok o určení jej vlastníckeho práva k týmto nehnuteľnostiam nadobudol právoplatnosť až dňa 14.03.2012. Konanie v tejto veci začalo už dňa 21.02.2012 a návrh na začatie konania bol odporcovi doručený na vyjadrenie dňa 02.03.2012, t.j. v čase, keď ešte uvedené rozhodnutie o určení vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam nebolo právoplatné, a teda nebola vykonaná ani zmena zápisu vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam na navrhovateľku na jeho základe. Odporca teda svojím správaním nezadal príčinu vzniku tohto sporu. Všetky tieto okolnosti vo svojom súhrne odvolací súd považoval za dôvody hodné osobitného zreteľa, prečo navrhovateľke nepriznal náhradu trov prvostupňového konania. Zároveň odvolací súd konštatuje, že nevzhliadol ani na dôvody na aplikáciu ust. § 143 O.s.p., ktorej sa domáhal odvolateľ vo svojom opravnom prostriedku. Aj keď je pravdou, že odporca svojím správaním nezadal príčinu tohto sporu, na strane druhej treba konštatovať, že navrhovateľka ešte v konaní vedenom na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 9C/126/2011 podala návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa domáhala aby súd zakázal odporcovi (M. R.) nakladať so spornými nehnuteľnosťami, ako aj fakt, že už dňa 01.02.2012 doručila Správe katastra Ružomberok v súlade s ust. § 44a O.s.p. návrh na zápis začatia súdneho konania sp. zn. 9C/126/2011 na Okresnom súde Ružomberok do katastra nehnuteľností, a tiež dňa 23.02.2012 oznámila exekútorovi JUDr. Martinovi Hermanovskému začatie konania v prejednávanej veci o vylúčenie veci z

exekúcie. Navrhovateľka teda vyvinula dostatočné úsilie na to, aby predišla vzniku trov v tomto konaní na strane odporcu, a preto by nebolo namieste v prejednávanej veci aplikovať ust. § 143 O.s.p..

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ust. § 150 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.. Za situácie, keď podľa výsledku konania bola navrhovateľka v odvolacom konaní úspešná a odvolateľ - odporca nemal v tomto štádiu konania úspech, by navrhovateľke patrila plná náhrada trov odvolacieho konania. Odvolací súd však prihliadol na dôvody hodné osobitného zreteľa (pre ktoré zmenil aj napadnutý rozsudok vo výroku o trovách konania) a z týchto dôvodov navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.